

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Tertia, Qva Continentvr Hermiae Sozomeni
Salaminij lib. 9. Euagrij Scholastici Epiphaneſis lib. 6

Christopherson, John

[Köln], 1569

De peruersitate Theophili, & de ſancto Epiphanio, quo modo is
Constantinopolim appulerit, & populum aduerſos Iohannem concitauerit.
Capvt XIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12718

SOZOMENI HISTOR.

admittendos nō censuit, quōd id ante causam cognitā fieri fas nō esset. Scripsit autē Theophilo vt cōmunionis ius illis redderet, quoniā de Deo rectē sentiret, aut si in iudicio putaret examinādā eorum causam, mitteret quem actorem vellet. At verō ille his nihil rescripsit: multo igitur iā elapso tempore progredientem Imperatoris coniugem iij qui cum Ammonio erant accedunt, & de his conqueruntur quę à Theophilo aduersum se tentata erant: Illa eos in fidijs circumuentos iam antea senserat, ideoque honore exhibito substitit, & ex Imperiali curru prominens, capite annuit, ac bene precemini, inquit, & orate pro Imperatore ac me & liberis nostris & Imperio, mihi curę erit vt Synodus breui conuocetur, & Theophilus huc veniat. Atq; illa quidem hæc curauit. Ceterū cum falsus rumor apud Alexādrīam inualuisset, quōd Iohannes Dioscorum cum socijs ad communionem admisisset, ijsque in omnibus ad esse studeret, Theophilus meditabatur, si qua ratione Iohannem ipsum episcopatu deijcere posset.

De peruersitate Theophili, & de sancto Epiphania, quo modo is Constantinopolim appulerit, & populum aduersus Iohannem concitauerit.

CAPVT XIII.

HÆC dum animo continet ac versat, oppidatim ad Episcopos scribit, ac libros Origenis reprehendit. Considerans autem plurimum sibi profuturū, si studij sui socium nactus esset Epiphanium Salaminis in Cyprio Episcopū, virū ea ætate ob integritatē vitæ clarissimū sibi amicum reddidit. hunc enim cum antea reprehendisset quōd Deum humana forma præditum censeret, iam velut ex pœnitentia rectam sententiam doctus, se cum illo cōsentire scripsit, & aduersus libros Origenis, qui huiusmodi dogmatum author extitisset, calūniam instituit: Epiphanius igitur iam olim auersatus Origenis scripta, libenter assentitur epistolæ Theophili. & conuocato Cypriorum Episcoporum Concilio lectionem librorū Origenis damnat. & perscripto eorum ipsorum decreto tum alijs, tum

Con-

Constantinopolitano episcopo suadet, vt synodū cōuocent, & eadem decernāt. Animaduertens igitur Theophilus se absq; periculo Epiphanium posse sectari, qui laudaretur à multis & ob vitæ præstantiâ, vtcunq; de Religione sentiret, approbaretur, ipse quoq; vnâ cum Episcopis sibi subditis consimilia decreuit. Iohannes verò studium quod his rebus impenderetur concilio dignū non esse censebat, atq; Epiphaniij Theophilijq; literas susq; deq; ferebat. At verò potentes & clerici qui illi insensī erant cū intellexissent Theophilū in hoc esse, vt Iohannem exauthoret, studiosè suam operam contulerunt, & vt frequentissima synodus Constātinopolim cōuocaretur procurarūt. Hoc intellecto Theophilus magis etiā nū vrget & episcopos Aegyptios nauigio traicere iubet, atq; Epiphanio reliquisq; per Oriētē episcopis scribit, vt propere cōueniāt, ipse pedes iter cōficit: Ac primus nō multo post Epiphanius ex Cypro traiciens in locū Cōstātinopoli vicinū apulit, quē Hebdomon appellāt, & precibus in ecclesia ibi fufis, portō in ciuitatē venit. Iohannes ingredientē totius cleri procesione veneratus est: Cæterūm Epiphanius manifestè præ se tulit, quòd calūnijs aduersus illū structis cōsensisset. Nā cū inuitaretur vt in domibus ecclesiasticis diuersaretur, nō acquieuit. Et quia cōfortiū habere cū Iohāne fugeret, cōuocatis priuatim Episcopis ijs, qui Cōstātinopoli morabantur, ostendebat ea, quæ aduersus libros Origenis decreta erāt, ac nōnullos induxit vt his ipsis suū suffragiū quoq; adijcerēt. quod tamē plurimī facere detestabant: Quin Theotimus Scythiæ episcopus Epiphaniū in os perstrinxit. Aiebat enim nequaquā esse fas, eum qui iā pridē esset mortuus, afficere contumelia, neq; extra blasphemiam esse, maiorum censuram calumniari, & quæ ab illis decreta sint, reprobare. Hæc vbi dixisset, librum quendam Origenis in medium profert ac recitat, & recitata ecclesijs vtilia esse demonstrans, ineptum quiddam inquit his accidit, qui ista vituperant, periculum enim est ne & ea ipsa damnent, de quibus hi libri conscripti sunt. Porro Iohannes etiamnum venerabatur Epiphanium, eumque rogabat, vt & vna ecclesia & vna domo secum vteretur. Sed ille neque eadem domo vsurum se, neque vna

SOZOMENI HISTOR.

præcaturum esse cum illo renūciabat, nisi damnaret libros Origenis, & Dioscorum vna cum socijs expelleret. Verum cum ille id ante causam in iudicio cognitam facere iustum non esse diceret, ac proinde differret, quoniam in templo Apostolorum Communio celebranda instabat, Epiphanium subornant inimici Iohānis, vt is prodiret, ac publicè coram populo libros Origenis damnaret, & vna Dioscorum eiusque socios, vt qui eandem cum Origene opinionem fouerēt, & interim episcopum quoq; ciuitatis taxaret, qui hisce faueret. Atq; hi quidem id studebant. putabant enim se cum hac ratione in odium populi coniecturos. Itaque postridie in hoc egressus Epiphanius iam prope ad ecclesiam peruenerat, cum obuiam illi veniens Serapion ab Iohanne missus, (perceperat enim ea, quæ pridie fuerant constituta,) protestabatur eum neque æquum facere neque quod ipsi expediret, cum quidem & ipse in periculum venturus sit, si forte tumultus aliquis in populo aut seditio moueatur, cuius author ipse extiterit: Atque ea quidem oratione ille ab impetu isto auersus fuit.

De Filiolo imperatricis, & de Sancto Epiphanio, & quomodo Longi in colloquū cum Epiphanio venerint, & quo modo ipse rursus in Cyprum ab nauigauerit, ac de Epiphanio & Iohanne amplius. CAPVT XV.

INterea temporis accidit, vt morbo corriperetur filiulus Imperatoris, mater ergo sollicita, ne quid illi grauius accideret, misso nuncio Epiphaniū rogabat, vt pro eo oraret. Ille pollicetur egrotum esse victurū, si quidē illa Dioscorū eiusq; socios hereticos auersaretur. Imperatrix verò, atqui, inquit, meū filium si Deo repetere placuerit, ita fiat, dominus enim idem qui dedit rursus aufert. Tu verò si mortuos excitauere posses, mortuus vtique non esset Archidiaconus tuus. Erat enim nō multo antea mortuus Crispion, quē fratrem existentem Phisconis & Salamani monachorū, quorū sub Valēte mētionē fecimus, cū familiarem haberet, Archidiaconū cōstituerat. Iā verò Ammonius eiusq;